

2007. október 31-én benyújtott kereset – Spanyolország kontra Bizottság

(T-398/07. sz. ügy)

(2008/C 8/32)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: N. Díaz Abad ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az EK-szerződés 82. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.784. sz. – Wanadoo España kontra Telefónica ügy) 2007. július 4-én hozott bizottsági határozatot;
- kötelezze az alperes intézményt a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset egy, az EK-szerződés 82. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.784. sz. – Wanadoo España kontra Telefónica ügy) 2007. július 4-én hozott azon határozat ellen irányul, amelyben a Bizottság a Telefónica, S.A.-ra, a Telefónica de España S.A.U.-val egyetemlegesen, 151 875 000 euró összegű bírságot szabott ki az EK 82. cikk megsértése miatt. A Bizottság szerint e két társaság 2001 szeptemberétől 2006 decemberéig a szélessávú hozzáférés nagy- és kiskereskedelmi szolgáltatásnyújtás díjazásának aránytalansága miatt méltánytalan díjszabást alkalmazott.

Állításainak alátámasztására a felperes a következő jogalapokra hivatkozik:

- Az EK 10. cikkben és a 2002/21/EK irányelv⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettség megsértése, mivel a Bizottság nem adott esélyt a spanyol nemzeti szabályozó hatóságok számára a vele a célból történő együttműködésre, hogy fel lehessen tárni azokat a lehetőségeket, amelyek lehetővé tették volna a lehető leghatékonyabban elkövetett állítólagos jogsértés megoldását.
- Az EK 82. cikk megsértése nyilvánvaló értékelési hibák által a nagykereskedők termékei nélkülözhetetlenségének, a költségek kiszámítása és a Telefónica magatartásának a versenytársakra és a fogyasztókra gyakorolt hatásai tekintetében.
- Az EK 82. cikk *ultra vires* alkalmazása, mivel a megtámadott határozat az elektronikus hírközlés Spanyolországban hatályos szabályozási keretére vonatkozik, felborítva az ezt megelőző szabályozás és a versenyjogi szabályok közötti egyensúlyt. Továbbá, a Bizottság által elért eredmények nem esnek

egybe a nemzetközi tapasztalattal és a spanyol piac tényleges helyzetével, és megakadályozásra került, hogy a spanyol nemzeti szabályozó hatóság elérje a hivatkozott szabályozási keretben rögzített célokat, és nem vették figyelembe a specialitást elvét.

- A jogbiztonság elvének megsértése, mivel a megtámadott határozat az ezt megelőzően meghatározott szabályozási keret koncepcióját utólagosan megváltoztatta.
- A bizalomvédelem elvének megsértése a szankcionált gazdasági szereplő és az e piacon jelen lévő többi gazdasági szereplővel szemben, annak okán, hogy módosult a szabályozási keret egy olyan jogterületen, amelyet a Hírközlési Piac Bizottsága már szabályozott.

(¹) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról („Keretirányelv”) szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet 29. kötet 349. o.).

2007. november 2-án benyújtott kereset – Caixa Geral de Depósitos kontra Bizottság

(T-401/07. sz. ügy)

(2008/C 8/33)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felpe: Caixa Geral de Depósitos (Lisszabon, Portugália) (képviselők: Nuno Mimoso Ruiz, Francisca Ponce de Leão Paulouro és Carla Farinhas ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

Az Elsőfokú Bíróság

- minősítse szabályosan benyújtottnak a jelen, az EK 230. cikk alapján benyújtott megsemmisítés iránti keresetet, valamint ezzel egyidejűleg és együtt az EK 238. cikk alapján a Bizottság és a CGD között létrejött 1995. november 15-i megállapodás 18. záradékában szereplő választottbíróági kikötés értelmében benyújtott keresetet;

- az EK 230. cikk alapján semmisítse meg a 2007. július 31-i C (2007) 3772 határozat első cikkét;
- az EK 230. cikk alapján benyújtott kereset elfogadásától vagy elutasításától függetlenül vizsgálja meg az EK 238. cikk alapján benyújtott keresetet, és az ezzel összefüggő kérelmet, amely arra irányul, hogy kötelezze a Bizottságot 1 925 858,6 euró és a 2003. március 7-től (a kérelem közlésének időpontja) 2003. április 5-ig számított késedelmi kamatok megfizetésére, a törvényes 7 %-os kamatlábbal, az 1999. április 12-i 263. sz. Portariának (rendelet) megfelelően, valamint 2003. május 1-jétől kezdve a teljes kifizetésig, a törvényes 4 %-os kamatlábbal a 2003. április 8-i 291/03. sz. Portariának megfelelően;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek és a CGD-nél felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Még akkor is, ha az állam elméletileg tartózkodhat attól, hogy a CGD-t kötelezze a Bizottság által követelt összeg megfizetésére, a megtámadott határozat eleve nem veszi figyelembe annak az összegnek a beszámítását, amellyel maga a Bizottság tartozik a CGD-nek.

Tekintettel arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság nem különbözteti meg az állam jogi helyzetét a felperesétől, a CGD-nek érdeke fűződik ahhoz, hogy a megtámadott rendelet megsemmisítsék, amely – annak ellenére, hogy a Portugál Köztársaság a címzettje – őt közvetlenül és személyében érinti. A megtámadott határozat a következő okokból jogsértő:

- az indokolási kötelezettség megsértése: a megtámadott határozat nem tartalmazza, hogy a Bizottság milyen módon állapította meg az ERFA-támogatás megelőlegezett összegét, amelyet véleménye szerint vissza kellene fizetni. Az indokolás továbbá ellentmondásos, hiányos, pontatlanságokat és tévedéseket tartalmaz.
- Ténybeli tévedés: a megtámadott határozat azt feltételezi, hogy a globális támogatás tárgyát képező kölcsönök kamatainak jóváírását a közvetítő fizeti ki a kedvezményezetteknek, míg ez a valóságban nem így van, mivel ezeket levonják a kedvezményezettek által a CGD-nek fizetendő kamatokból.
- Téves jogalkalmazás: az EK-Szerződés alkalmazására vonatkozó jogszabályok valamint a Bizottság és a CGD közötti megállapodás megsértése: az a tény, hogy 2001. december 31-én az ERFA-támogatás a lejárt kamatok összes jóváírása 82 %-ának felelt meg, a jelen ügyben nem ellentétes a 2052/88/EGK rendelet ⁽¹⁾ 13. cikkének (3) bekezdésével. Igaz, hogy a 4253/88/EGK rendelet ⁽²⁾ 21. cikke a „tényleges kiadásokkal” kapcsolatos előlegekre vagy végső kifizetésekre vonatkozik, de léteznek olyan terhek (nem kifizetések), olyan kamatjóváírásokkal, amelyek csak 2001. december 31-e után keletkeztek. Minden egyes kölcsön fennmaradó (lejárt) ERFA-jóváírásainak megfelelő tartozások a Bizottság számára igazolhatók, mint ténylegesen viselt és kifizetett ERFA-kiadások. A kiadások vagy terhek ténylegességének bizonyítása nem e jóváírásoknak a végső kedvezményezettek számára történő

előzetes kifizetésével történik, hanem az ezen időpontig megkötött és végrehajtott, kötelező hatályú szerződésekből eredő – tehát „vállalt” – felelősség ellenőrzése által. Nem létezik semmiféle olyan kötelezettség, amelynek értelmében meg kellene előlegezni a 2001. december 31-én lejárt „jóváírások kifizetését”, sem olyan, hogy speciális számlát kellene nyitni a nemzeti ellenérték befizetése számára.

- Az arányosság, a jogbiztonság, valamint a bizalomvédelem elvének megsértése: a megtámadott határozat 19. és 26. pontjaiban a Bizottság megindokolja azt a két, alternatív feltételt, amelyek egyikének fennálltától függ az, hogy a Regionális Fejlesztési Bizottság (a továbbiakban: RFB) 2001. május 29-i ülésén közzétett iránymutatások értelmében ténylegesen 2001. december 31-e előtt felmerült kiadásnak fogadja el, jöllehet ezeket az iránymutatásokat az RFB-ben 2001. december 31-ét követően osztották ki. A felperes elismeri, hogy ezen iránymutatások hozzájárulhatnak ahhoz, hogy bizonyos legyen a kamatok jóváírására irányuló globális támogatások lezárása, valamint azt a tényt, hogy az adós által fizetett kamatok a jóváírásból levonásra kerülnek. Az is szükséges azonban, hogy az hogy a végrehajtott határozatok és az e célból kötött megállapodásoknak megfelelőek vagy ezekkel összeegyeztethetők legyenek, ami a SGAlA határozat és a szóban forgó megállapodás esetében nem állapítható meg. A hivatkozott iránymutatásokban a Bizottság elismeri, hogy léteznek más megoldások is a szóban forgó kiadások figyelembevételére, az egyik ilyen módszer lényege a program lezárását követően lejárt kamatok jóváírása finanszírozásának teljes „átvállalása”. Márpedig ez az „átvállalás” az, amely ténylegesen megállapítható azon időponttól kezdve, hogy a CGD nem követelheti meg a kedvezményezettektől, hogy a jóváírásokból levont kamatok összegénél magasabb összeget fizesse. Ily módon a megtámadott határozat nem veszi figyelembe a SGAlA-nak leginkább megfelelő, könnyebben végrehajtható megoldásokat, amelyek előnyösebbek mind a közvetítő, mind pedig a kedvezményezettek számára, és alkalmasak arra, hogy megőrizzék a szóban forgó kamatokat. Másrészt a Portugál Köztársaság és a CGD jogosan bíztak abban, hogy az ezen – csak a program lezárása után közölt – iránymutatásokban következőktől eltérő feltételek mellett, számíthatnak a támogatásra.

⁽¹⁾ A strukturális alapok feladatairól és eredményességéről, továbbá tevékenységüknek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolásáról szóló, 1988. június 24-i 2052/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 185., 5. o.).

⁽²⁾ A 2052/88/EGK rendeletnek a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.).